

Одлука којом се мијења и допуњава “Закон о телекомуникацијама” Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су ми дата чланом V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи за тумачење наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела”;

Позивајући се на став XI. 2. Закључака са конференције Савјета за имплементацију мира који се састао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи за тумачење Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора да би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подставом (ц) овог става) и “друге мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Констатујући да је због постојања потребе за свеобухватним системом правила и прописа за сектор радио-телевизије високи представник 11. јуна 1998. године донио Одлуку о успостављању Независне комисије за медије;

Подсјећајући на препоруке Вијећа за имплементацију мира од 23/24. маја 2000. године, којим се високом представнику повјерава да обезбједи да се на нивоу државе у веома кратком року успоставе регулаторни механизми за телекомуникације и медије, да ни на једном нивоу власти не дође до двоструке недлежности или сукоба надлежности, као и да упозори стране на потребу да подстичу развој функционалних и демократски одговорних заједничких институција;

Подсјећајући да је 2. марта 2001. године високи представник донио Одлуку (Службени гласник Босне и Херцеговине 8/01, Службене новине Федерације Босне и Херцеговине 11/01 и Службени гласник Републике Српске 12/01) о спајању надлежности Независне комисије за медије и Регулаторне агенције за телекомуникације чиме је успостављена Регулаторна агенција за комуникације;

Надаље подсјећајући да је стварање јединственог економског простора од примарне важности за привредни раст и развој Босне и Херцеговине и да је Савјет за имплементацију мира истакао у свом комуникацијском од 1. фебруара 2001. године да је “потребно повећати динамику економских реформи” јер су “приватне инвестиције кључни предуслов за заустављање продубљивања економске и социјалне кризе у Босни и Херцеговини”;

Констатујући да је данас ступио на снагу Закон о комуникацијама Босне и Херцеговине који пружа законски и институционални оквир за регулисање заједничких и међународних средстава комуникација на читавом подручју Босне и Херцеговине;

Надаље констатујући да Закон о телекомуникацијама Републике Српске предвиђа надлежности које су у супротности са Законом о телекомуникацијама Босне и Херцеговине;

Узимајући у обзир све горе наведено, овим доносим слиједећу одлуку:

ОДЛУКА

којом се мијења и допуњава “Закон о телекомуникацијама” Републике Српске (Службени гласник Републике Српске 19/96) тако што се стављају ван снаге чланови 1- 34., 38., 40 – 51., и 56 – 131. Закона. Закон у даљем тексту, који је саставни дио ове Одлуке, ступа на снагу у складу са чланом 2. ове Одлуке, на привременој основи све док га законодавни орган Републике Српске не усвоји у одговарајућој форми, без

измјена и допуна и било каквих услова. Ова Одлука ступа на снагу одмах и биће објављена у Службеном гласнику Републике Српске и у Службеном гласнику Босне и Херцеговине.

21. октобар 2002.

Високи представник
Педи Ешдаун

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈАМА

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Чланови 1 - 34., 38., 40 - 51., и 56 - 131. Закона о телекомуникацијама Републике Српске се стављају ван снаге.

Члан 2.

Овај Закон ступа на снагу 21. октобра 2002. и биће одмах објављен у Службеном гласнику Републике Српске и Службеном гласнику Босне и Херцеговине.